

Sygn. akt II A Ka 100/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2021r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Apelacyjnego Ewa Gregajtys (spr.)

Sędziowie Sądu Apelacyjnego Anna Zdziarska

Sądu Okręgowego (del.) Paweł Dobosz

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Grajber

przy udziale Prokuratora Gabrieli Marczyńskiej-Tomali

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 listopada 2021r.

sprawy A. P., urodzonego (...) w W., syna M. i D. z d. K.

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 299 § 1 i 5 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 271 § 1 i 3 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i in.

na skutek apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 18 stycznia 2018r. w sprawie sygn. akt V K 23/14

1. wyrok w części zaskarżonej wobec oskarżonego A. P. zmienia w ten sposób, że:

- uchyła orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności z pkt. 15,

- karę pozbawienia wolności orzeczoną w pkt. 10 za przestępstwo z art. 258 § 1 kk obniża do roku i 4 (czterech) miesięcy,

2. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części,

3. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone w pkt. 10, 11 i 13 zaskarżonego wyroku i jako karę łączną wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 kwietnia 2009r. do dnia 16 lipca 2009r,

5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 8.400 (osiem tysięcy czterysta) zł z tytułu opłaty za obie instancje, zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków za postępowanie apelacyjne przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
	Sygnatura akt	II AKa 100/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 18 stycznia 2018r. w sprawie V K 23/14.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	<i>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</i>	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Sąd Apelacyjny nie przeprowadzał postępowania dowodowego;		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-----	-----		

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
		-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
		-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
	Obraza przepisów postępowania mająca istotny wpływ na treść orzeczenia – art. 4, 7, 410, 424 § 1 pkt 1 kpk poprzez: 1. ustalenie okoliczności faktycznych sprawy na podstawie dowodu z wyjaśnień oskarżonego M. Ł., gdy stanowią one jedynie dowód z pomówienia,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne

który powinien być oceniany ze szczególną ostrożnością, nadto nie znajduje oparcia w żadnym innym dowodzie i któremu przeczy zebrany w sprawie materiał dowodowy, co doprowadziło do błędnego ustalenia, że oskarżony A. P. przekazywał M. Ł. wypełnione faktury zakupu, pieczętki firm, od których rzekomo miano kupować złom, kartkę z ilościami i ceną złomu, pieniądze za „sprzedane” faktury;

2. przyjęcie, że oskarżony A. P. „łączył” działania osób zaangażowanych w proceder sprzedaży faktur mimo, że wniossek taki nie płynie z zebranych dowodów, a w szczególności nie wynika to z zeznań osób, które miały brać udział w procederze, tj. P. H. (1), Z. W., J. L. (1) oraz wyjaśnień innych oskarżonych, w tym M. Ł., co doprowadziło do błędnego ustalenia, że oskarżony popełnił zarzucone mu czyny;

3. dokonanie dowolnej, z pominięciem prawidłowego rozumowania, oceny dowodu z nagrania rozmowy pomiędzy K. K. (1) a M. Ł., z którego to nagrania wynika, że M. Ł. pomógł A. P., co doprowadziło do błędnego ustalenia, że oskarżony popełnił zarzucane mu czyny;

4. naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez uznanie wyjaśnień oskarżonego A. P. za niewiarygodne, co miało

	<p>wpływ na wynika sprawy, bowiem w ocenie sądu I instancji brak wiarygodności wyjaśnień oskarżonego przesądza o wiarygodności wyjaśnień składanych przez współoskarżonego M. Ł.;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Uwzględniając całokształt podstawy dowodowej zaskarżonego wyroku, uprawnioną jest ocena, że sąd pierwszej instancji orzekał w oparciu o taki materiał dowodowy, który dawał gwarancję prawidłowego rozstrzygnięcia. Zgromadzone dowody sąd ocenił z uwzględnieniem wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego a w następstwie tak dokonanej oceny ustalił stan faktyczny nie zawierający błędów. W uzasadnieniu wyroku, sąd odniósł się do wszystkich okoliczności sprawy wskazując, które dowody, ewentualnie w jakiej części, uznał za wiarygodne a którym atrybutu takiego odmówił. Argumentacja sądu, jako rzeczowa i logiczna, zasługuje na aprobatę, tym bardziej, że skarżący nie sformułowali takich zarzutów, które mogłyby ją skutecznie zakwestionować.</p> <p>Apelacja obrońcy oskarżonego opiera się zarzutach obrazy tych przepisów prawa procesowego, które regulują zasady oceny dowodów i negując prawidłowość tej dokonanej przez sąd pierwszej instancji, skarżący wskazuje na wadliwość poczynionych w jej następstwie ustaleń faktycznych. Tak skonstruowane zarzuty uznać należy niemal za standardowe, stosunkowo jednak rzadko są</p>		

skuteczne, bowiem wymagają nie tylko wykazania, że sąd przy ocenie materiału dowodowego sprawy uchybił wskazaniom, o jakich mowa w art. 7 kpk, ale także sprecyzowania, które z kryteriów ujętych w tym przepisie naruszył i czy to naruszenie mogło mieć wpływ na treść poczynionych ustaleń faktycznych. W rozpoznawanej sprawie skarżący tego nie wykazał, bo oceny i ustalenia sądu pierwszej instancji takimi błędami nie są dotknięte. Zaprezentowana w apelacji odmienna ocena dowodów, zasadniczo wyjaśnień współoskarżonego, jest prawem skarżącego uwarunkowanym jego rolą procesową. Treść apelacji wskazuje jednak, że u podstaw dokonanej przez obrońcę analizy materiału dowodowego sprawy legła jej wybiórcza i uproszczona ocena podporządkowana obowiązkowi działania w interesie oskarżonego. Taki sposób wnioskowania, jako sprzeczny z regułami ujętymi w art. 7 kpk, nie może skutecznie podważyć ocen i ustaleń sądu.

Wskazać należy, że dowód z pomówienia, czyli relacji współsprawcy czynu, jest przewidzianym przez prawo, a zatem legalnym źródłem dowodowym. W przypadku działalności zorganizowanych struktur przestępczych, wyjaśnienia i zeznania współsprawców zazwyczaj stanowią jeżeli nie jedyny, to zasadniczy dowód w sprawie. Funkcjonowanie zorganizowanych grup przestępczych to obszar działań bezprawnych, nielegalnych i tym samym niejawnych a zatem niedostępnych dla osób postronnych. To sprawia, że podstawowym osobowym źródłem wiedzy o zasadach obowiązujących w takich strukturach, ich uczestnikach, a

także popełnianych przestępstwach, są osoby w działalność taką zaangażowane, a zatem je popełniające, bowiem osoby funkcjonujące poza grupą wiedzy takiej nie mają i mieć nie mogą. Tym samym, nie można oczekiwać, by w sprawach o takim przedmiocie postępowania podstawę ustaleń faktycznych stanowiły relacje osób o nieposzlakowanej opinii, dla których własnej sytuacji procesowej, bez znaczenia pozostaje wynik postępowania. Oczywistym bowiem jest, że takie osoby nie tylko istotną, ale żadną wiedza w tym zakresie nie dysponują. Powyższe nie oznacza, że dowód z pomówienia ma charakter uprzywilejowany, z pewnością też w takich kategoriach nie został potraktowany przez sąd.

Relacja M. Ł. stanowi zasadniczy obciążający oskarżonego dowód. Nie ulega także wątpliwości, że z uwagi na sytuację procesową tego oskarżonego miał on interes procesowy w składaniu wyjaśnień obciążających A. P., jednak samo to, nie czyni jego relacji mniej wartościową. W procedurze karnej obowiązuje jedna zasada oceny dowodów a to ujęty w art. 7 kpk obowiązek kształtowania przekonania sądu na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Przytoczone kryteria oceny mają zastosowanie do wszystkich dowodów, przy czym w przypadku szeroko rozumianego pomówienia wymagają uwzględnienia motywacji pomawiającego, sposobu relacjonowania przez niego zdarzeń, w szczególności tego, w jaki sposób siebie w nich sytuuje, wreszcie

wymagają analizy, czy jego relacji nie wykluczają inne dowody, które choć w części stanowią podstawę do dokonania lub weryfikacji ustaleń stanowiących podstawę rozstrzygnięcia (tak w orzeczeniach odnoszących się m. in. do dowodu z zeznań świadka koronnego, m.in. SN w wyroku z 20.11.2012r. WA 24/12, SA we Wrocławiu w wyroku z 19.09.2013r. II AKa 266/13; SA w Białymstoku w wyroku z 6.06.2013r, II AKa 61/13; SA w Krakowie w wyroku z dnia 25.09.2012r. II AKa 93/12). Te okoliczności nie stanowią jednak o szczególnych kryteriach oceny takiego dowodu, skoro ich uwzględnienie nakazują właśnie zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego ujęte w art. 7 kpk.

Powyższe uwagi, choć ogólnej natury, stanowią punkt wyjścia dla rozpoznania apelacji obrońcy, skoro skarżący wady zaskarżonego wyroku upatruje właśnie w dokonanej przez sąd ocenie wartości dowodowej wyjaśnień współoskarżonego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że działalność przestępcza oskarżonych nie tylko opierała się na współpracy szeregu osób, ale z uwagi na jej przedmiot, ta współpraca była niezbędna dla osiągnięcia zamierzonego skutku. M. Ł. i J. L. (1) byli w pełni świadomi złożonego charakteru przestępstwa, w którym uczestniczyli, jak i własnej pozycji w hierarchii. Z pewnością przywołani nie byli jego organizatorami a w efekcie beneficjentami istotnej części środków z działalności tej uzyskiwanych. Świadek J. L. (1) swoją rolę określił jako tzw. słupa (k. 2903v ...pytałem się Ł., po co my to robimy, przecież my nie mamy na tym żadnego interesu,

w tym względzie, że nie zwracamy sobie VATu. On powiedział, że ktoś dalej sobie na tym zarabia. Ja zrozumiałem, że jestem tym pierwszym tzw. słupem, od którego musi się coś zacząć...). Tym samym, przywołani i podejmowane przez nich czynności stanowiły element proceduru zorganizowanego i zarządzanego przez inne osoby, które czerpały z niej rzeczywisty a zatem największy zysk. Dla Sądu miarodajne w tym zakresie są relacje M. Ł. i J. L. (1), że nie mieli pełnej wiedzy w zakresie tego, kto działalnością zarządzał i czerpał z niej zasadnicze profity, bowiem była zorganizowana w taki właśnie sposób, by zminimalizować ryzyko ich identyfikacji w przypadku ujawnienia rzeczywistego, a zatem przestępczego charakteru podejmowanych czynności. To osoby rejestrujące na swoje dane podmioty, których działalność z tą gospodarczą nie miała wiele, bądź nawet nic wspólnego, firmowały ją wykonując jednocześnie polecenia organizatorów proceduru i czerpiąc z niego korzyści w postaci stosunkowo niewielkiego wynagrodzenia. W przypadku stwierdzenia przez organy administracji skarbowej rzeczywistego charakteru działalności, to tacy jego uczestnicy jak J. L. (1) byli identyfikowani i nawet przy szczerzej woli współpracy z ich strony, mieli ograniczone możliwości wskazania organizatorów przedsięwzięcia, bo osób tych zazwyczaj nie znały, mając jedynie kontakt z tymi, którzy dostarczali im faktury, bądź dane do ich wystawienia.

Przywołanie powyższych okoliczności służy wykazaniu, że sam charakter i sposób organizacji przestępstw przypisanych oskarżonym skutkowało ich

ograniczoną wiedzę co do ich organizatorów i wszystkich uczestników. W stanie dowodowym rozpoznawanej sprawy wiedza w tym zakresie M. Ł. była większa niż J. L. (1) z tego chociażby powodu, że nie firmował on działalności w ramach S. swoimi danymi, a dostarczał danych do faktur, zatem pełnił stopień wyższą pozycję w strukturze przestępczej.

Wbrew stanowisku skarżącego, M. Ł. w toku postępowania był konsekwentny relacjonując co do udziału jak i roli oskarżonego A. P. jako osoby, od której otrzymywał dane do faktur i na ich podstawie dokumenty te, wraz z J. L. (1), wytwarzał i wprowadzał do systemu księgowego. M. Ł. wyjaśnił, że dane te oskarżony, stosownie do potrzeb, przekazywał mu zapisane na kartce, pełnił on rolę koordynatora, umożliwiając M. Ł. i J. L. (1) bezpośredni kontakt z innymi osobami zaangażowanymi w działalność w charakterze podobnym, jak właściciel S., w szczególności z P. H. (1) – właścicielem (...), „nabywcą” złomu stali i metali kolorowych, w praktyce wyłącznie faktur, od S..

Sąd prawidłowo ustalił, na czym polegała rola A. P. i nie zmienia tego podnoszona przez obrońcę okoliczność, że M. Ł. i J. L. (1) także osobiście kontaktowali się z P. H. (1). W tym również zakresie relacje wymienionych są zgodne a zasadniczo wynika z nich, że kontakty te nie były częste. M. Ł. wskazał, że telefon do H. miał od teścia i jeżeli się z nim kontaktował, to zasadniczo telefonicznie (k. 2701). Przyznał także, że raz był u P. H. (1) rzeczowo uzasadniając powody wizyty...H. nam pokazał magazyny swoje... żebyśmy wiedzieli

z S., gdzie one są, gdyby policja się nami zainteresowała (k. 2701, k. 7806). Wprost wyjaśnił, że to z inicjatywy mojego teścia pojechaliśmy do skupu (...), przecież to jest logiczne, by wiedzieć w razie czego, gdzie zawoziliśmy złom (k. jw.). J. L. (1) zeznając w tym zakresie podał, że z P. H. (1) widział się kilka razy, kontaktowali się także telefonicznie i umawiali na spotkanie w określonym miejscu, gdzie świadek podpisywał kwity i omawiali inne sprawy (k. 2230, k. 8028). Te okoliczności nie uprawniają jednak wniosku obrońcy, by osobiste kontakty obu mężczyzn z P. H. (1) wykluczały udział w przestępstwie oskarżonego A. P.. Osobisty kontakt J. L. (1) z P. H. (1) był niezbędny z uwagi na dokumentowanie rzekomych transakcji pomiędzy firmami przywołanych, o czym wprost wyjaśnił M. Ł..

Ten oskarżony konsekwentnie jednak podawał, że to od swojego teścia otrzymywał na kartce dane do faktur (k. 2700-2702). Świadek J. L. (1) zeznając w tym zakresie podawał, że od M. Ł. dostawał gotowe faktury nabycia złomu, natomiast faktury sprzedaży wspólnie wypisywali. Podał, że M. Ł. miał ze sobą jakieś kartki z ilościami towarów i ceny za każdy kilogram złomu i na tej podstawie tworzyli fakturę (k. 2228, k. 8028, także k. 2903v, 8028 ...jak Ł. dyktował, co mam wpisać do faktur sprzedaży złomu przez S. zarówno dla firmy (...) jak i dwóch innych wskazanych w zarzutach, to on miał przy sobie kartkę z wpisanymi na niej sumami, ilościami złomu, asortymentu...). Obrońca wadliwie działalność M. Ł. i J. L. (1) ogranicza do fakturowania transakcji z firmą (...), gdy jej zakres był znacznie szerszy, na

co wprost wskazują wypowiedzi obu mężczyzn. Tym samym, ich relacje w zakresie charakteru prowadzonej działalności, jak i jej organizacji pozostają spójne, czyniąc nieuprawnioną ocenę obrońcy, by wyjaśnienia M. Ł. nie znajdowały wsparcia w pozostałych dowodach. Skarżący pomija chociażby, że relacje obu mężczyzn skutecznie podważają wartość dowodową zeznań P. H. (1), który zaprzeczył znajomości z nimi, choć został prawidłowo zidentyfikowany w toku czynności konfrontacji zarówno z M. Ł. jak i J. L. (1) (k. 2989-2990, 7806 i k. 2268-2279, k. 8028). Jednocześnie P. H. (1) za przestępstwa przypisane także oskarżonemu został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 22 lipca 2014r. w sprawie III K 97/10 (k. 7849-7897).

Wyjaśnienia M. Ł. w zakresie samej organizacji procedury, w szczególności koordynowanego wytwarzania faktur na konkretne podmioty, wielkość i wartość złomu, pośrednio potwierdzają także zeznania A. S., który przyznał, że prowadził działalność handlu złomem, która była fikcyjna. Wskazał, że spotykał się z P. H. (1) i miał pisać faktury fikcyjne dla pana H. (k. 8098), zatem rola A. S. była podobna do tej, jaką pełnił J. L. (1). Pomimo bezpośrednich kontaktów z P. H. (1), A. S. zeznał ...ja dostawałem kartkę od C. P., na której była dokładnie cena podana danego złomu i waga, rodzaj złomu, firma, dla której miała być faktura jak też data (k. 8099, t. XL). Tym samym, A. S. przedstawił tożsamy mechanizm działalności z udziałem jego i P. H. (1), dla którego wystawiał faktury, a pomimo to, od innej osoby otrzymywał ujęte na kartce

dane do faktur. W efekcie, także ten dowód podważa stanowisko obrony, by bezpośredni kontakt (M. Ł. i J. L. (1)) z P. H. (1) wykluczał potrzebę koordynowania działań, w szczególności udziału osoby dostarczającej dane do faktur.

Nie zasługuje na uwzględnienie argument obrońcy, że utajnienie przez M. Ł. w relacjach z J. L. (1) danych oskarżonego A. P. pozostaje w oczywistej sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego, skoro jednocześnie oskarżony ujawnił J. L. (1) dane H., T. i K. a zatem odbiorców faktur przychodowych. Przyczyny takiego stanu rzeczy wprost wynikają z relacji tak oskarżonego M. Ł., jak i J. L. (1), którzy podali, że musieli znać kontrahentów i ich siedziby na wypadek zainteresowania policji (np. k. 2229, 8028 zeznania J. L. ...byłem w firmie u D. T. i w firmie (...) byłem, żeby zobaczyć jak to wygląda. Chciałem na wszelki wypadek zobaczyć gdzie to jest. Tak zrobiłem, bo Ł. powiedział, że tak trzeba zrobić...). Okoliczność ta dla samego M. Ł. jawiła się jako oczywista (k 2701, k. 7806 ...przecież to jest logiczne, by wiedzieć w razie czego, gdzie zawoziliśmy złom...). Obrońca odwołując się do tego, że oskarżony Ł. i świadek J. L. (1) znali odbiorców faktur przychodowych pomija, że osoby te, jako firmujące swoimi danymi pozorną działalność, znajdowały się najniżej w strukturze przestępczej i z racji swojej roli, w przypadku jakiegokolwiek zainteresowania służb skarbowych, czy policji, były automatycznie „wystawione”, z tego chociażby powodu dysponowały ograniczoną wiedzą co do osób organizujących i nadzorujących całą działalność. W pełni oddają to zeznania J. L. (1) (k. 2229 ...ja nie wiedziałem, kto mi

płaci, tj. mnie i Ł. te pieniądze za wystawianie faktur; k. 2230 ...nie wiem, z kim on się kontaktował, czy on płacił komuś za faktury wystawione na rzecz mojej firmy – zakupu złomu. Nie wiem skąd on miał gotówkę. On mi tego nie mówił, ja go pytałem, ale on odpowiadał, że lepiej abyśmy nie wiedzieli; k. 2478 ...wybierałem te pieniądze i przekazywałem je Ł.. Nie wiem, co on dalej z nimi robił; k. 4007-4008 ...wszystko szło przez Ł., a co on robił dalej z tymi pieniędzmi tego nie wiem. Prawdopodobnie przekazywał je dalej- tym, jak to można określić, sponsorom głównym organizującym ten proceder wystawiania faktur. Ja miałem wiedzieć jak najmniej, moją rolą było wystawianie faktur-rola słupa). Nie ulega zatem wątpliwości, że nawet świadek L. miał pełną świadomość złożonej organizacji przestępstwa i tego, że jest ono koordynowane przez osoby, z którymi nie ma on bezpośredniego kontaktu. W tych warunkach, nie ma podstaw do podważenia wyjaśnień M. Ł. w zakresie roli A. P. a uwzględniając okoliczność, że jest to ojciec jego żony, zrozumiałym jest nieujawnianie J. L. (1) danych tego oskarżonego.

Nie znajduje uzasadnienia stanowisko obrońcy, by Sąd Okręgowy usytuował oskarżonego A. P. jako organizatora całego przedsięwzięcia, bowiem takiej roli Sąd oskarżonemu nie przypisał, słusznie uznając, że był on pośrednikiem pomiędzy M. Ł. i J. L. (1) z jednej strony a P. H. (2) i innymi osobami z drugiej strony (str. 22 uzasadnienia).

Uwzględniając argumentację zawartą w zaskarżonym wyroku jak i wyżej, chybioną jest ocena obrońcy, by wyjaśnienia M. Ł.

nie mogły stanowić wartościowej podstawy ustaleń faktycznych. Sąd dowód ten poddał szczegółowej ocenie w oparciu o kryteria ujęte w art. 7 kpk, a ustalenia, które poczynił na takiej podstawie nie zawierają błędów. M. Ł. wyjaśniał w sposób spójny i konsekwentny zarówno na etapie śledztwa jak i w postępowaniu sądowym w tożsamy sposób określając rolę A. P.. Podnieść przy tym należy, że nie ujawniła się jakakolwiek okoliczności wskazująca na to, by miał on motyw do pomówienia współoskarżonego, tym bardziej, że jest on ojcem jego żony. Znamienna w tym zakresie pozostaje wypowiedź A. P., który podał ...z M. Ł. to się nie kłóciliśmy, nigdy nie byłem z nim skłócony. Jestem zaskoczony zarzutami (k. 2951, 7809). Takie stanowisko oskarżonego jest o tyle istotne, że relacjonowanie prawdziwych zdarzeń jest najprostszą postawą, naturalnym zachowaniem człowieka, gdy podawanie nieprawdy wymaga motywacji. Skoro powodów do bezpodstawnego obciążania nie dostrzega A. P. to powyższe oznacza, że powodów takich M. Ł. nie miał. Jeżeli uwzględnić przy tym okoliczność, że oskarżony początkowo wyjaśniał, że w czasie ujętym w zarzutach przebywał za granicą i z tego powodu nie miał kontaktu z M. Ł., wprost stwierdzając, że kłamliwe są odmienne wypowiedzi M. Ł., by potem przyznać, że to on składając takiej treści wyjaśnienia nie mówił prawdy, bo przebywał wówczas w Polsce i widywał się z zięciem, to oczekiwanie obrońcy, by na takiej podstawie dowodowej Sąd czynił ustalenia faktyczne, nie znajduje uzasadnienia. Co więcej, po ujawnieniu wcześniejszych wyjaśnień, oskarżony nie był

w stanie wskazać powodów, dla których zaprzeczał, by w czasie, gdy się ukrywał, nie miał kontaktu z M. Ł. (k. 6883). Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy stwierdzić należy, że taka jego postawa była uwarunkowana dążeniem do uniknięcia odpowiedzialności karnej, bowiem skoro oskarżonego obciążał wyłącznie M. Ł., negowanie jakiegokolwiek kontaktu z nim, temu celowi służyło.

Wyjaśnienia M. Ł., wbrew stanowisku obrońcy, nie mają charakteru dowodu osamotnionego, bowiem w szerokim zakresie, dotyczącym także organizacji przestępczego procederu, znajdują wsparcie w zeznaniach J. L. (1) i A. S.. Relacja J. L. (1) w części wprost dotyczy osoby oskarżonego. A. P. konsekwentnie negował jakikolwiek kontakt z J. L. (1) w okresie ujętym w zarzutach, wprost wskazując, że widział go znacznie wcześniej, w 2005 roku (k. 4023v). Tymczasem J. L. (1) zeznał odmiennie wskazując raz widziałem teścia M. Ł., wiem, że ma na imię A., ale nazwiska nie znałem i nie znam. On przyjechał kiedyś do mnie na plac do garażu, gdzie miałem skup złomu w czasie, kiedy prowadziłem tę działalność... Pooglądał mój skup i pojechał. Nie pytałem go, po co on ogląda mój skup, nie kupował ode mnie żadnego złomu, ani mi nie sprzedawał (k. 2900v, k. 8028). Świadek doprecyzował, że sytuacja ta miała miejsce jakoś na początku działalności (k. 8027). Tym samym, uwzględniając okoliczność, że oskarżony przez część postępowania zaprzeczał, by w czasie ujętym w zarzutach miał jakikolwiek kontakt z oskarżonym M. Ł., jak również, by w okresie tym spotkał J. L. (1),

nie ulega wątpliwości, że takiej treści wyjaśnienia składał po to, by zakwestionować swój związek z ich działalnością przestępczą a tym samym uchronić siebie przed odpowiedzialnością.

Nie podważa wiarygodności wyjaśnień M. Ł., a tym samym ustaleń Sądu, okoliczność, że na zabezpieczonych fakturach nie ujawniono podpisów oskarżonego. M. Ł. konsekwentnie wyjaśniał, że współoskarżony dostarczał dane do faktur, natomiast ich wytwarzaniem zajmował się on i J. L. (1).

Sąd Apelacyjny podziela oceny Sądu pierwszej instancji w zakresie wartości dowodowej nagrania obejmującego rozmowę K. K. (1) z M. Ł., jak również zeznań K. K. (1) (k. 45-47 uzasadnienia). Nagranie to powstało w czasie trwania postępowania i niewątpliwie dla jego potrzeb, nie ulega również wątpliwości, że rejestrujący rozmowę K. K. (1) prowadził ją w takim kierunku, jaki założył dokonując jej rejestracji. Słusznie Sąd przyjął, wbrew twierdzeniu świadka, że treść rozmowy wskazuje na brak przypadkowości w spotkaniu i szeroką wiedzę K. K. (1) na temat działalności przestępczej rozmówcy, jak i sytuacji prawnej A. P.. W początkowej części nagrania, w kontekście przedmiotu prowadzonego wówczas śledztwa, a zatem zarzutów postawionych także A. P., który pozostawał tymczasowo aresztowany, M. Ł. mówi do świadka, że jego teścia widział J. L. (1) i choć nazwisko tego świadka nie pada, to niewątpliwie o tej osoby dotyczy jego wypowiedź i należy ją interpretować w kontekście roli J. L. (1) w procederze. Nie ulega również wątpliwości, że świadek wywiera wpływ na oskarżonego, by

ten wycofał wyjaśnienia obciążające A. P., który jest synem jego siostry. Nie kwestionując zatem ogólnego przebiegu rozmowy, okoliczności, w jakich została zarejestrowana nie mogą pozostać obojętne dla oceny jej przebiegu. Podnieść należy, że M. Ł. potwierdzając fakt rozmowy z K. K. (1), wskazywał na pretensje ze strony rodziny oskarżonego, że go obciążył, telefony, jakie z tego powodu otrzymywał od jego matki (k. 4035 ...ona krzyczała o A.. Miała pretensje, że jak mogłem w ogóle na ojca powiedzieć). Żona i matka oskarżonego (D. i D. P.) zgodnie twierdziły, że został on pomówiony przez M. Ł., a w czasie objętym zarzutami mężczyźni nie mieli kontaktu, gdy inaczej wskazał sam oskarżony. Trudno w tym kontekście pominąć, że jedyną osobą, którą w skupie zatrudnił J. L. (1) był P. D. (2), pasierb oskarżonego, który wcześniej pracował w takim samym punkcie prowadzonym przez oskarżonego. Obie kobiety pytane na okoliczność pracy i przyczyn zatrzymania P. D. (2) (zatem syna i wnuka) podawały, że nie wiedziały, gdzie on pracował, jak również tego, za co został zatrzymany (k. 8031-8033).

Wobec tych wszystkich okoliczności, stanowisko obrońcy, by dokonując oceny materiału dowodowego sprawy, Sąd Okręgowy uchybił kryteriom ujętym w art. 7 kpk, jak również pominął część okoliczności z niego wynikających (art. 410 kpk), nie zasługuje na uwzględnienie. W uzasadnieniu wyroku Sąd odniósł się do wszystkich dowodów wskazując, którym i w jakim zakresie dał wiarę, bądź uznał za niewiarygodne i co legło u podstaw takiej oceny. Argumentacja Sądu w tym zakresie jest rzeczowa, logiczna i wyczerpująca a jako

taka zasługuje na uwzględnienie. U podstaw odmiennych wniosków apelacji legła natomiast wybiórcza ocena dowodów i okoliczności z nich wynikających, podporządkowana akcentowaniu tych, które są dla oskarżonego korzystne i pomijaniu, bądź ograniczaniu znaczenia takich, które go obciążają. Tak skonstruowane zarzuty apelacyjne nie mogły podważyć stanowiska Sądu Okręgowego.	
Wniosek	
O zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec bezzasadności zarzutów apelacyjnych.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Obraza art. 443 kpk przy ustaleniu wymiaru kary za przestępstwo z art. 258 § 1 kk.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Sąd Okręgowy wymierzając za przestępstwo z art. 258 § 1 kk karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzekł ją w wymiarze wyższym, aniżeli przy pierwszym rozpoznaniu sprawy (rok i 4 miesiące pozbawienia wolności), gdy wyrok został zaskarżony wyłącznie na korzyść oskarżonego. Uchybienie to Sąd dostrzegł, co wprost wynika z uzasadnienia wyroku (str. 57).	

<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p><u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p><u>W całości co do winy oraz w zakresie kar jednostkowych poza karą orzeczoną za przestępstwo z art. 258 § 1 kk.</u></p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Bezzasadność zarzutów apelacji.</p>	
<p><u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Wyrok w części zaskarżonej wobec oskarżonego A. P. zmienia w ten sposób, że karę pozbawienia wolności orzeczoną w pkt. 10 za przestępstwo z art. 258 § 1 kk obniżył do roku i 4 (czterech) miesięcy, uchylając uprzednio orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności z pkt 15.</p> <p>Sąd, na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone w pkt. 10, 11 i 13 zaskarżonego wyroku i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności zaliczając na jej poczet, na podstawie art. 63 § 1 kk, okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego od dnia 10 kwietnia 2009r. do dnia 16 lipca 2009r.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Omówiono przy okolicznościach podlegających uwzględnieniu z urzędu.</p> <p>Ustalając nowy wymiar kary łącznej, Sąd Apelacyjny miał na względzie te wszystkie okoliczności, które przy rozstrzygnięciu w tym zakresie uwzględnił Sąd Okręgowy</p>	

a nadto, wobec wyniku poprzedniego postępowania apelacyjnego, Sąd związany był zakazem z art. 443 kpk.

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	

4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>	

5.4. <u>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. <i>Koszty Procesu</i>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V.	Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 8.400 (osiem tysięcy czterysta) zł z tytułu opłaty za obie instancje, zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków za postępowanie apelacyjne przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Rozstrzygnięcie powyższe znajduje uzasadnienie w treści art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, przy czym wysokość opłaty wynika z treści art. 2 ust. 1 pkt 5, art. 3 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.

7. <i>PODPIS</i>
Ewa Gregajtys Anna Zdziarska Paweł Dobosz

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina	

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	Uchylenie	# Zmiana